

ны нѣкои идеп за правдата и кривдата. Да ма простишъ ако та о-
безпокоявамъ, но туй помисли: противъ кого ще са сразивамъ! О,
ако да познаваше ты гнусныгъ твари съ конто живѣѣжъ отъ любовь
къмъ тебе! Ты бы исповѣдалъ че азъ очистиамъ земята ако я отър-
вѣ отъ единъ поне отъ тѣхъ. Тѣ сж звѣрове, отъ устата нмъ капи
кръвъ; тѣ сж сжшы дивацы безъ никаквы начала и въ самото нмъ
мжжество, никой житейскій съюзъ не ги свързва; наистина, тѣ не
познавать що е страхъ, но и не познававать що е признателность
и любовь и милосърдіе; тѣ сж създадени само за завіието си, си-
ръчь да убивать немилосърдно и да умирать безъ страхъ! Твойгъ
божества, конто и да сж, могатъ ли да гледать съ негодуваніе سرا-
женіе съ таквыи чудовища, и за толкози света цѣль? увь, татко-
конто и да сж небесныгъ силы що покровителствувать земнѣ, не-
ма да счетжтъ никоя друга умилостивителна жертва по света отъ
свещенната жертва която признателенъ сынъ принося на бѣловласны
свой баща,

Злочестыйгъ старецъ неукъ и той и едвамъ преди малко огла-
шенъ въ Християнството, не знаеше чрезъ каквы аргументы да про-
свѣти дебелото невѣжество на сына си и да обори поетическото му
заблужденіе. И първо той са опыта да са хвърли въ обзятіята му
но са спрѣ, потриваше си рѣцѣтъ, и най подиръ поиска да отблъ-
сне имѣніето на Лидона, но думытъ му са удавихъ въ сълзы.

— И ако твойгъ Богъ, рече пакъ Лидонъ, защото мыслиж че въ
единъ само богъ вѣрвашъ, ако твойгъ Богъ е наистина милостива
и благотворителна сила, тогасъ той не ще да негодува дѣто самата
ти вѣра къмъ него ма принуди да предприемжъ туй което ты сега о-
сждашъ.

— Не та разумѣвамъ. Шо казвашъ?

— Да са истъкувамъ. Ты познавашъ добръ че азъ еще дѣте
бѣхъ продаденъ въ робство, и господарьтъ ми ми даде свобода въ
Римъ, защото по добра честь спечелихъ благоволеніею му. Тосъ
часъ побързахъ да доджъ при тебе и та намѣрихъ въ Помпея печал-
ленъ и отъ старость и по здравіето, робъ на господарь, колкото бо-
гатъ толкосъ и своенравенъ. Въ послѣдне време си пригжрижлъ по-
ва вѣра, която ти прави робството по тежко, като ти отнема и
малкыгъ оцѣзи удоволствія, чрезъ конто навикътъ ны често прави
хладнокрѣвны къмъ страданіята. Припомни си колко скърбѣше дѣто
ми казваше че си принуденъ да извѣривашъ служенія конто като
робъ просто мразеше, а пакъ споредъ вѣрата на Назаряныгъ ты счи-
таше като престѣленія. Ты не ми ли казваше че биеніето на съ-